

ба! Той е! Увѣренъ съмъ, Такова е неговото от-
мъщение!

Б. I, стр. 4
да

Вакарелска Лорелай.

Помнишъ ли кога съ другари
Азъ раздрънкахъ ти китари?
Помнишъ ли, о Лорелай,
Днитъ на цвѣтущий май?

Ти не помнишъ вече, зная,
Ни китаритъ, ни мая...
Не си спомняшъ ни за мигъ,
Зерь сега съмъ азъ войникъ!

Ала туй ме не тревожи!
И безъ тебе, драга, може.
Азъ си имамъ вече, знай,
Вакарелска Лорелай.

Тя съсъ всичко ме снабдява,
Хлѣбецъ, сиренце ми дава,
Захаръ, ябълки, саламъ,
Не на рѣдко днеска ямъ.

Тя е буйна, снажна, едра
А най-важно, твърдѣ щедра.
Тя за менъ е комитетъ,
Тя за менъ е цѣлий свѣтъ.